

at den i Avancementsbestemmelserne pp. af 28de April 1842, Litr. A. II. 12 og Resolution 1ste December 1842 givne Bestemmelse om, at Krigsreserveofficererne skulle staae 16 Aar til Tjeneste, saa ofte de Afdelinger, hvortil de høre, maatte blive indkaldte, — ikke kan finde Anvendelse paa de siden 1ste April 1848 udnævnte Reserveofficerer, og det saameget mindre, som en saadan Betingelse for deres Ansættelse ingenstunde er dem udtrykkeligt meddeelt. Det formenes derhos, at ingen Forpligtelse paahviler dem til ogsaa efter Krigens Ophor at forblive til Tjeneste, saameget mindre som det efter stedfundne Forhandlinger er vedtaget, at Reserveofficerer ikke kunne anses som kongelige Embedsmænd.

Det maa derimod paa den anden Side fremhæves, at det maa anses for at være af stor Bigtighed for Armeen, at man, i det Mindste endnu for en Aarrække, søger at sikke sig de nu eksisterende Reserveofficerers, eller de Fleste af denne Classes Forbindelse med Armeen, indtil nye Reserveofficerer, ene udtagne af de Værnepligtiges Masse, efterhaanden kunne afløse dem, paa det at den yderlige Trang til Officerer, som ellers vilde opstaae, naar Armeen hurtigt skulde mobiliseres, ikke skulde blive altså trykkende og uheldbringende.

Forsaaavidt det i det Foregaaende er antaget, at der i Almindelighed ikke paahviler de nuværende Reserveofficerer nogen bestemt Forpligtelse til i et bestemt Tidrum at staae til Krigsbestyrelsens Disposition, maa dog, foruden de før April 1848 ansatte Reserveofficerer, herfra undtages de Officerer, der, ved at tjene som Officerer, opfyldte den dem i Henhold til Lovgivningen derom paahvillende Værnepligt; thi at der paa disse, om end som Officerer, maa hvile samme Forpligtelse til Opfyldelsen af deres Værnepligt, som Loven derom i Almindelighed fastsætter, kan ikke paatvivles. Iblandt disse sidste ere ogsaa de 27 Secondlieutenanter af Artilleriets Krigsreserve, hvem der ifølge allerhøieste Approbation af 14de November 1849 har, i Analogie af Værnepligtsloven, været givet Valget imellem, fra deres Ansættelse at forblive 2 Aar til stadig Tjeneste og derefter i 14 Aar til Disposition, eller at forblive 8 Aar til stadig Tje-

neeste, og derefter aldeles fritages for videre Tjeneste, og med hvem der derfor ogsaa maa anses at bestaae et særegent Contractsforhold.

Gaaer man derefter med Hensyn til de øvrige, ikke værnepligtige, Reserveofficerer ud fra:

- 1) at der ikke paahviler dem nogen Forpligtelse til efter Krigens Ophor at forblive til Tjeneste, men
- 2) at det maa anses for at være i Armeens og Statens Interesse, at idetmindste en deel af dem saaledes forblive til Tjeneste, at de, naar paafordres, skulle være pligtige til at møde,

saa synes der at aabne sig den naturligste Udsigt derved, at Krigsbestyrelsen bemyndiges til at stille disse Officerer det Alternativ: enten at indgaae i et nyt Contractsforhold med Staten, eller at afræde.

I første Tilfælde maatte det formeentlig være Statens Forpligtelse imod dem, at lønne dem, naar de vare til Tjeneste, lig andre Officerer af deres Grad, men naar de ikke vare til Tjeneste (d. e. naar de vare permitterede), at tilstaae dem en passende Qvota af Gagen med tilhørende Oppasser og Qvarteerspenge, formeentlig Halvparten, samt derhos at avancere dem i Overensstemmelse med de om Reserveofficerers Avancement i Bestemmelsen for Avancement m. v. for Landmilitairetaten af 28de April 1842, A. II. 13—15 givne Regler — mod at de paatage sig den Forpligtelse, naar paafordres, at møde til Tjeneste i et vist Tidrum, der formenes at kunne ansættes til 12 Aar, efter deres Udnævnelse til Officerer at regne, hvorhos dog Krigsministeriet maatte forbeholdes, efterhaanden som Tilgang af nye værnepligtige Reserveofficerer gjør de nuværende ikke værnepligtige Krigsreserveofficerers Tjeneste usnøden, at affædige dem efter en passende Tid og med passende Varsel.

Uagtet derhos disse Betingelser synes at være meget i Favør af de Paagjældende, og uagtet man ikke troer, at de Bestemmelser, som i § 3 af Pensionsloven af 5te Januar d. A. ere tagne om Embedsmænd, som sættes paa Bartpenge, fordi deres Embeder inddrages, eller i § 5 af Pensionsloven for Militairetatsens Underclasser af 9de April d. A. om de